دیپلماسی

کرزای:

کمک نقدی ایران به دفترم قطع شد

● **شرق:** روز گذشته «حامد کرزای» رییس‌جمهوری افغانستان اعلام کرد که کمک‌های نقدی ایران به دفتر ریاست‌جمهوری افغانستان مدت‌هاست که قطع شده است. او که در یک کنفرانس خبری در کابل سخن می‌گفت اعلام کرد که از زمان آغاز گفت‌وگوهای کشورش با آمریکا بر سر انعقاد قرارداد همکاری‌های استراتژیک کابل- واشنگتن به منظورخروج نیروهای آمریکایی و ناتو از افغانستان (پس از سال ۲۰۱۴)، ایران کمک‌های نقدی را به دفتر او قطع کرده است. مهرماه ۱۳۸۹ روزنامه آمریکایی نیویورک‌تایمز از پرداخت کمک‌های نقدی ایران به رییس دفتر کرزای از سوی سفیر ایران در افغانستان خبر داد. این خبر از سوی سفارت ایران در کابل تکذیب شد اما کرزای در واکنش به این خبر، دریافت کمک از ایران را تایید و از تهران به دلیل کمک مالی به دفترش قدردانی کرد. عصر ایران گزارش داده که جمهوری اسلامی ایران با تاسیس پایگاه‌های نظامی دایمی آمریکا در خاک افغانستان به بهانه انعقاد قرارداد همکاری‌های استراتژیک مخالف است و آن را تهدیدی علیه امنیت ملی خود می‌داند. به گزارش بی‌بی‌سی «کرزای» در این کنفرانس گفته است: «ما روابط امنیتی با آمریکا را می‌خواهیم و حاضر هستیم که برایش پایگاه بدهیم، ولی منفعت افغانستان در آن باید صددرصد تضمین شده باشد.» رییس‌جمهوری افغانستان در مورد کمک نقدی سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا، سیا، به دفتر خود هم اشاره کرد و آن را «کمک یک دولت به یک دولت دیگر» خواند. پیش از این روزنامه نیویورک‌تایمز گزارش داده بود که سیا در ۱۰ سال گذشته ده‌ها میلیون دلار کمک نقدی «بدون حساب و کتاب» به دفتر آقای کرزای کرده است. کرزای بدون اشاره به مقدار این پول، افزود که دولت افغانستان به این کمک‌ها نیاز داشته و از آن برای پرداخت حقوق نیروهای محافظ دفتر ریاست‌جمهوری، کمک به بیماران و کمک هزینه تحصیلی دانشجویان استفاده کرده است. او همچنین گفت که از این پول به برخی از سیاستمداران هم به صورت انفرادی کمک کرده، اما به نهادها و سازمان‌های سیاسی نداده است.

گزارش

احمدی‌نژاد:

کمتر از ۵ ماه دیگر بساط بداخلاقی‌ها جمع می‌شود

● **شرق:** پس از یک هفته کارهای تبلیغی فشرده و نصب بنرهای رییس دولت در تمام شهر ارومیه که چهره این شهر را تغییر داده بود، سرانجام محمود احمدی‌نژاد به آذربایجان غربی رفت. یک روز قبل از سفر احمدی‌نژاد، این پیامک انبوه به تلفن‌های همراه مردم ارسال شد: «وعده دیدار با رییس‌جمهور محترم /یکشنبه ۹۲/۲/۱۵ ساعت ورود: ۱۱ صبح فرودگاه ارومیه/مسیر استقبال: ...» استقبال سرد مردم در دور چهارم سفرهای استانی احمدی‌نژاد تیم دولت را به این نتیجه رسانده که تلاش بیشتری برای آوردن مردم به صحنه استقبال از او و پر کردن سالن‌های سخنرانی داشته باشند. پس از سفر احمدی‌نژاد به رامسر که «پیامک‌های» فراوانی برای دعوت از مردم برای استقبال از احمدی‌نژاد زده شد، در ارومیه نیز تلاش تبلیغاتی فراوانی انجام شد. سایت «عصر ایران» گزارش داده: «در آستانه سفر احمدی‌نژاد به ارومیه، همه شهر پر شده است از بنرهای بزرگ و رنگی که بر داربست‌های فلزی نصب شده‌اند و مردم را به استقبال از وی فرامی‌خوانند.» نهضت «مشایی را به شهر ما نیار» در ارومیه هم برپا بود. یک روز قبل از انجام سفر احمدی‌نژاد به آذربایجان غربی جمعی از دانشجویان دانشگاه ارومیه به همراه بسیج دانشجویی این دانشگاه در نامه‌ای سرگشاده به رییس دولت خواهان عدم حضور مشایی در سفر استانی به آذربایجان غربی شدند. این نامه هم همچون نامه‌های اهوازی‌ها، اصفهانی‌ها، تبریزی‌ها و... تاثیری نداشت. احمدی‌نژاد به همراه اسفندیار رحیم‌مشایی و غلامحسین الهام وارد فرودگاه ارومیه شد و تنها تفاوت این بود که برخلاف خوزستان، اصفهان و آذربایجان شرقی، حجت‌الاسلام حسنی، امام جمعه ارومیه در کنار استاندار به استقبال رییس دولت رفت. محمود احمدی‌نژاد در ارومیه گفت: «اگر همه واجدان شرایط یعنی ۵۰ میلیون در انتخابات به صحنه آیند و رییس‌جمهوری با رای بالا در مصدر کار بنشیند چه کسی می‌تواند کارشکنی کند؟ پس حضور پررنگ و انتخاب بزرگ همه مشکلات را برطرف می‌کند. البته باید بگویم دولت تا ثانیه آخر با افتخار در خدمت شما و برای شما نوکری و به آن افتخار می‌کند.» رییس‌جمهوری با اشاره به اجرای طرح هدفمندی یارانه‌ها گفت: «از چپ و راست می‌خواهند مانع شوند و همه غربی‌ها و دنباله‌هایشان در داخل زمانی می‌گفتند هدفمندی یارانه‌ها ۵۰ درصد تورم ایجاد می‌کند در حالی که اجرا شد و بیشتر از پنج تا شش درصد تورم به وجود نیامد و امروز همه تحریم‌ها و بازی با بازار ارز را بر سر هدفمندی‌ها خراب می‌کنند و می‌گویند اگر هدفمندی به طور کامل اجرا شود، بنزین هفت‌هزارتومان خواهد شد. اما اگر هدفمندی صددرصد اجرا شود، بنزین بیشتر از دوهزارتومان نخواهد شد و بیش از آن را به جیب مردم خواهیم گذاشت.» وی ادامه داد: «می‌گویند ۴۵ تومان به جیب مردم گذاشته‌ای و ۹۰ تومان از جیب مردم برداشته‌ای. در حالی که من می‌گویم شما این پول را از جیب مردم برداشته‌اید.» وی تاکید کرد: «کمتر از پنج ماه بساط بداخلاقی‌ها به فضل الهی از ایران جمع می‌شود.» وی با تاکید بر اینکه «یارانه‌ها مال مردم است و هیچ‌کس نمی‌تواند یک قران از آن را کم کند تصریح کرد: «می‌گویند چرا دولت قطعنامه‌ها را کاغذپاره خوانده است و الان هم می‌گویم قطعنامه مال سازمان ملل و شورای امنیت بود که خنثی شد و اثر نداشت. اما الان چند دولت غربی و آمریکایی بدون قانون اقداماتی می‌کنند که باید برای مقابله با آن کنار هم بایستیم و با طرح اقتصادی و برنامه‌ریزی توطئه‌ها را بشکنیم و پیشرفت کنیم.»

اسحاق جهانگیری:

نمی‌گذاریم تجربه ۸۴ تکرار شود

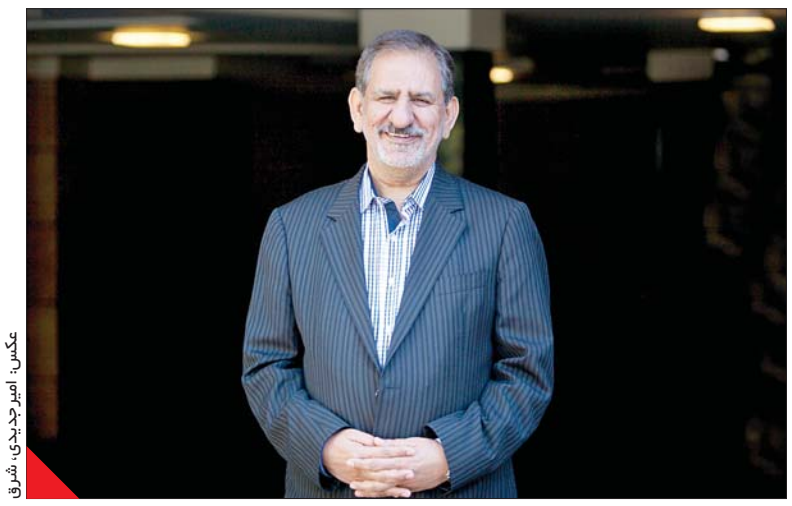

عکس: امیر جدیدی، شرق

طاهره ریاحی

«حضور خاتمی و هاشمی در هر شرایطی سرنوشت‌ساز و راهگشاست.» این موضع اسحاق جهانگیری است. او معتقد است در شرایطی که اصلاح‌طلبان با محدودیت‌های بسیاری دست و پنجه نرم می‌کنند و با مشخص نشدن تصمیم نامزد حداکثری خود زمان را از دست می‌دهند، اگر نامزدهای اصلی این جریان به نتیجه برسند که حضور داشته باشند، معادلات سیاسی کشور تغییر می‌کند و حضور آنان مشکلات زیادی را برطرف خواهد کرد. گفت‌وگوی «شرق» را با این فعال اقتصادی اصلاح‌طلب که از او به عنوان گزینه‌ای جدی در انتخابات یاد می‌شود، باهم بخوانیم.

در حال حاضر چندین نامزد منتسب به اصلاح‌طلبان مطرح هستند فکر می‌کنید احتمال تقسیم رای میان نامزدهای اصلاح‌طلبان وجود دارد یا نه؟

خیلی بعید می‌دانم. بالاخره اصلاح‌طلبان از اتفاقات سال ۸۴ درس‌های زیادی گرفتند تا دیگر اشتباه خود را تکرار نکنند. از طرفی، شرایط فعلی کشور هم به گونه‌ای نیست که چهره‌های اصلاح‌طلب، داوطلب جدی ماندن با هر قیمتی در این میدان باشند. این دو موقعیت در کنار هم و نیز فراغ بال بسیار زیادی که شخصیت‌ها وچهره‌های اصلی اصلاح‌طلب دارند، این فرصت را پیش آورده که در جلسات طولانی با همدیگر بحث کنند و حتما به راهکار مشترکی برسند و با نامزد واحدی وارد صحنه شوند.

پس فکر می‌کنید اجماعی صورت خواهد گرفت؟

حداقل خودم شرطم این است که اصلاح‌طلبان ازمن بخواهند وارد صحنه شوم، اگر آنان نخواهند دلیلی برای ورود شخصی و مستقل ندارم. معتقدم در صورتی که اصلاح‌طلبان یا به عبارت دیگر اکثریت جریان اصلاحات، از من حمایت کنند حضور خواهم داشت. چون ممکن است کسی بخواهد کاندیدای مستقل باشد و به حمایت احزاب احساس نیاز نکند اما در مورد من ماجرا متفاوت است. به نظر من کسی باید کاندیدای اصلاح‌طلب باشد که حداقل، اکثریت احزاب و شخصیت‌های اصلاح‌طلب در مورد او به تفاهم رسیده باشند و مورد حمایت آنان باشد.

در صورت اعلام نامزدی آقایان هاشمی و خاتمی همچنان نامزد می‌مانید؟

خوب، نه. طبیعی است اگر آقایان هاشمی و خاتمی- که در حال بررسی شرایط هستند - حضور پیدا کنند حتما من نامزد نخواهم ماند. سال ۸۴ هم جمع زیادی از دوستان اصرار کردند نامزد بشوم اما با همین پیش‌فرض که در مقابل پیشکسوت‌تر و بزرگ‌تر از خودم -که آن موقع هاشمی و کروبی درصحنه بودند - اعلام کردم نامزد نمی‌شوم. در حال حاضر هم اگر این بزرگواران حضور پیدا بکنند نه تنها کاندیدا نمی‌شوم، حتما به آنان کمک خواهم کرد.

تاثیرات انتخابات ۸۸ برانتخابات پیش‌رو را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

من فکر می‌کنم که آرزوی همه چهره‌های انقلابی وچهره‌هایی که دوست دارند ایران همیشه سربلند باشد این است که به حصرها خاتمه داده شود. مطمئن هستم از پیامدهای یک انتخابات خوب و با شکوه این است که می‌تواند به انشقاق موجود خاتمه دهد، به بیان بهتر «یک انتخابات در برگیرنده جریان‌های متنوع سیاسی و با شکوه صرف‌نظر از اینکه کدام نامزد پیروز شود، می‌تواند نقطه‌ای برای یک همگرایی جدید در بین نیروهای انقلاب باشد.»

فکر می‌کنید شرایط حضور اصلاح‌طلبان فراهم است؟

بخشی از تندروهای رقیب، همواره با یک فضاسازی سعی می‌کنند مانع حضور رقبا شوند، آن هم رقیب قدرتمندی مانند اصلاح‌طلبان. ولی وقتی که به صحنه عمل نزدیک می‌شویم صحنه انتخابات منهای اصلاح‌طلبان، صحنه زیبایی برای کشور نیست. همچنین از بعد جهانی نمی‌توان روی چنین انتخاباتی مانور داد. کسانی که وارد صحنه انتخابات می‌شوند می‌خواهند این عرصه را مدیریت و از انتخابات فرصت خوبی برای قدرت‌نمایی ایجاد کنند و در فضای بین‌المللی، وحدت و قدرت داخلی جمهوری اسلامی را به نمایش بگذارند. دستیابی به این اهداف با تندروی ممکن نیست و طبعا کسانی که با واقعیت‌های کشور آشنایی بیشتری دارند و مصالح کشور را بیشتر در نظر دارند، موفق خواهند بود.

حساسیت‌های این دوره انتخابات را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

متاسفانه دولت مدتی است که مصالح کشور را رها کرده. اینکه سفرهایی انجام می‌شود معنایش این نیست که دولت تصمیم‌گیری‌هایی برای رفع آسیب و مشکلات مردم انجام می‌دهد. کاری که در حال حاضر دولت انجام می‌دهد، بیشتر تبلیغات حزبی است. به نظر می‌رسد دولت این روزها تمام هم و غمش را برای تبلیغات نامزد خودش به کار گرفته تا از فرصت‌ها برای رساندن پیام تبلیغاتی نامزد موردنظرش استفاده کند؛ لذا مصالح کشور تا حد زیادی رها شده است و به قول معروف، ماشین سیاسی‌های کشور روی دنده خلاص جلو می‌رود. امیدوار هستم هرچه فضا انتخاباتی‌تر می‌شود محدودیت‌هایی که در مورد جریان اصلاحات اعمال شده کاهش پیدا کند تا این جریان سیاسی بتواند با آزادی عمل بیشتری، در چارچوب قانون کار کنند.

چالش دولت و جناح اصولگرا را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

تردیدی نیست که انتخابات پیچیده‌ای پیش‌روی ماست. دولت الان در شرایط خاصی قرار گرفته و اقدامات خاصی هم انجام می‌دهد. در جریان اصولگرایی، مخالفان دولت خیلی جدی به دولت حمله می‌کنند، نمود آن هم در صحنه انتخابات خواهد بود. ممکن است نتیجه این اختلافات این باشد که انتخابات اطمینان‌بخش‌تری برگزار شود؛ یعنی همه مراقب همدیگر باشند و این برای جریان اصلاح‌طلبی بسیار مفید است. من فکر می‌کنم که تا حدی این اختلاف موضع بین دولت و نیروهای اصولگرا دغدغه اطمینان به انتخابات را افزایش می‌دهد.

پیش از عید امسال طرح برنامه دولت اصلاحات برای اداره کشور منتشر و از سوی خاتمی هم تایید شد. آیا خاتمی و مشاورانش در آن زمان به انتخابات فکر می‌کردند؟

بله. این جریان حدود شش، هفت‌ماه قبل تشکیل شد. من هم عضو این جمع بودم. از همان موقع هم این جمع صرفا برای انتخابات تشکیل شد تا ببینیم برای آن چه باید بکنیم. در اولین جلسه قرار شد گزارش‌هایی، در حدی که امکان دسترسی به اطلاعات و آمار کشور داریم، از وضع موجود بخش‌های مختلف کشور تبیین شود. چندین کمیته ایجاد شد. در زیرمجموعه این جمع حدود ۵۰نفره، مثلا کمیته اقتصادی، کمیته سیاست‌های خارجی، کمیته سیاست‌های داخلی، کمیته فرهنگی و انواع کمیته‌هایی که لازم بود، در آن جمع فکر شده بود. بنابراین کمیته‌ها بعد از یک بررسی، یکی، دوماهه گزارش‌های خودشان از وضع موجود را در آنجا تبیین کردند. بعد جمع کوچک‌تری انتخاب شد که ضمن تطبیق این گزارش‌ها مشخص کند با توجه به وضع موجود چه کارهایی می‌توان انجام داد. نتیجه کار هم، همان گزارشی است که منتشر شد. آن جمع، بعد از اینکه گزارش در هیات عمومی منتشر شد، امضا کردند که با موافقت آقای خاتمی به اطلاع مردم برسد. البته به دنبال آن حتما باید گزارش‌های دیگری هم تهیه می‌شد که دومین آن هم، چند روز پیش منتشر شد. در واقع این گزارش نشان می‌دهد اگر جریان اصلاحات بیاید، با مشکلاتی که در بخش‌های مختلف کشور وجود دارد، چه تدابیری را اجرا خواهد کرد.

اصلاح‌طلبان حامی خاتمی از هاشمی هم به عنوان نامزد مطلوب یاد می‌کنند با توجه به اینکه هاشمی به عنوان چهره‌ای فراجناحی شناخته می‌شود. چرا اصلاح‌طلبان مایل به حضور ایشان در صحنه انتخابات هستند؟

مهم‌ترین موضوع برای جریان اصلاحات در این مقطع این است که کشور از این دشواری‌هایی که دارد عبور کند. واقعا کشور در شرایط دشواری از نظر سیاست‌های خارجی، از نظر سیاست داخلی و از نظر مسایل اقتصادی است. در چنین شرایطی جریان اصلاحات تصورش این است هر نیرویی که می‌خواهد مسوولیت ریاست‌جمهوری را به عهده بگیرد باید شخصیت جامعی داشته باشد؛ مردم اعتماد بیشتری به او کنند تا او قادر شود که کشور را از مشکلات عبور دهد. درعین‌حال نیروهایی که با گرایش‌های مختلف دور او برای اداره کشور جمع می‌شوند، می‌توانند تاثیرگذار باشند؛ به همین دلیل گفته شده آقای خاتمی یا آقای هاشمی، اگر این دو نفر به دلایلی که خودشان در حال بررسی هستند به نتیجه منفی برسند آن وقت باید به فکر شخصیت‌های دیگر باشیم. آقای هاشمی هم شخصیت جامعی دارد و هم قبل از انقلاب هم بعد از انقلاب نشان داده که می‌تواند کشور را در مواقع سخت خوب مدیریت کند. جریان اصلاحات هم الان خود را به آقای هاشمی نزدیک می‌داند به همین دلیل با وجود اینکه ممکن است یک جاهایی هم اختلاف‌نظر داشته باشند - که طبیعی هم هست- اگر آقای هاشمی وارد صحنه شود جریان اصلاحات با اکثریت قاطعی از ایشان حمایت می‌کنند.

نقدهای اصلی به دولت کنونی چیست؟

سیاست‌هایی است که در دولت اتخاذ شده، مثلا اقتصاد کشور یقینا نتیجه سیاست‌هایی است که دولت در پیش گرفته است؛ این سیاست‌ها عمدتا هم ناشی از این است که فردمحوری و قانون‌گریزی و عدم یک چارچوب فکری مشخص در اقتصاد کشور، برنامه‌های اقتصادی کشور را خراب کرد. یعنی همه برنامه‌های قبلی کنار گذاشته شد، به‌جای اینکه برنامه جدید جایگزین بشود سلایق شخصی، بدون اتکا به یک چارچوب علمی جایگزین شد بنابراین پول نفت به‌طور شگفت‌آوری در خیلی جاها تبدیل به ریال شد؛ نقدینگی کشور از ۶۰هزارمیلیارد تبدیل به ۴۵۰هزارمیلیارد تومان شد. از این دست سیاست‌ها یکی پس از دیگری، واردات بی‌رویه کالا نتیجه‌اش این شد که تولید کشور زمینگیر شود، صنعت کشورهم با آسیب‌های جدی روبه‌رو شد. این وضعیت در واقع نتیجه سیاست‌هایی است که دولت داشته و این سیاست‌ها می‌توانست در کنار درآمدهای نفتی و تجربیاتی که در برنامه‌های گذشته بود کشور را به صورت جهشی در اقتصاد بالا ببرد تا امروز هیچ جوانی دغدغه کار آینده‌اش را نداشته باشد؛ ولی متاسفانه امروز طوری شده است که نیروی کاری که سال‌ها شاغل بوده، بیکار شده است. گفته شد ۱۴هزار شغل خالص ایجاد شد، این یک فاجعه در یک اقتصاد است. این اتفاقات در سیاست‌های اقتصادی دولت است. در سیاست‌های خارجی هم دولت‌های خارجی در مورد برنامه هسته‌ای ایران فشارهای ظالمانه غیرمنطقی وارد می‌کردند. این دولت به‌جای اینکه موضوع هسته‌ای را روی موضوع اصلی و اقتدار پیش ببرد آن را به یک حاشیه در سیاست خارجی تبدیل کرد که باعث شد فضا به‌شدت علیه ایران پیش برود. مثل طرح موضوع «هولوکاست» که هیچ ارتباطی با مسایل کشور نداشت. مثل طرح نامه‌های بی‌پاسخی که به روسای مختلف کشورهای مختلف نوشته شد و بیشتر آنها را دعوت کردند به یک مسایل آرمانی که هیچ‌وقت برای آنان خوب تعبیر نشد که این مسایل چه هستند درنتیجه با بی‌اعتنایی با نامه‌ها برخورد شد. موقعیت کشور در فضای بین‌المللی تضعیف شد و مجموعه ظرفیت انسانی دیپلماسی که در کشور ایجاد شده بود، در بخش سیاست‌های خارجی قاطبه کارشناسان خانه‌نشین شدند؛ یک عده جوانان کم‌تجربه‌ای آمدند دیپلماسی کشور را به دست گرفتند که به حداقل مذاکره دیپلماسی جدی مسلط نبودند، همین‌طور در سیاست داخلی مهم‌ترین شخصیت‌های کشور با توهمات بی‌جا متهم به فساد شدند. مدیران کشور را خانه‌نشین کردند. با روحانیت همکاری نکردند و به موقعیت و جایگاه‌های مختلف دانشگاه‌ها آسیب زدند. اساتید با سابقه دانشگاه را بازنشسته کردند. اینها اتفاقاتی بود که در دولت افتاد. حالا هم عمدتا در نقد همین گفته می‌شود وگرنه در دولت جامعی که خردورزی و عقل‌گرایی در برنامه‌هایش حاکم بشود و علم به‌عنوان یک پدیده مهم در تصمیم‌گیری‌هایش حاکم باشد یقینا چنین تصمیم‌هایی گرفته نمی‌شود؛ و دوباره چرخ کشور روی مسیر صحیح حرکت می‌کند.

چقدر زمان لازم است تا به «نقطه صفر» برنامه چهارم برسیم؟

برخی به صورت شعاری می‌گویند در طول دو سال، مشکلات اقتصادی بهبود پیدا می‌کند باید بگویم این افراد به صورت شعاری با این پدیده روبه‌رو می‌شوند ولی اگر یک تیم کاردان، باتجربه و فهیم بر کشور حاکم شود از روز شروع کارشان، حداقل جلوی روند فزاینده مشکلات گرفته می‌شود. با تدابیری که اندیشیده خواهد شد در هر مقطعی یک مشکلی از مشکلات مردم حل می‌شود. بالاخره ظرفیت ایران ظرفیت بزرگی است. ایران در موقعیتی قرار گرفته وکارهایی که در آن انجام شده پتانسیل بسیار بزرگی دارد. اگر یک مدیریت صحیح اجرایی بر کشور حاکم شود، می‌تواند به سرعت مسیر توسعه را طی کند. من فکر می‌کنم که اگر تیمی بیاید در مرحله اول، روند فزاینده را متوقف و در مرحله بعد، شروع به حل مشکلات کند در مقطع زمانی تعریف‌شده‌ای مشکلات برطرف خواهد شد.

در نظرسنجی‌هایی که منتشر شد، خاتمی و هاشمی در صدر آرا هستند. صدرنشینی دو رییس‌جمهور قبلی چه دلیلی دارد؟

در اینکه مردم آقای خاتمی را دوست دارند، خیلی نباید تردید داشت ولی اینکه آقای هاشمی و آقای خاتمی در راس نظرسنجی‌ها هستند، این هم طبیعی است و اسم این افراد به این سادگی از ذهن مردم خارج نمی‌شود. بنابراین اگر در نظرسنجی‌ها چنین وضعیتی داشته باشند طبیعی است. اگر کسی غیر از این بگوید حرف غیرطبیعی زده است اما درباره اینکه در انتخابات چه اتفاقی می‌افتد باید دید چه گفتمانی با مقبولیت بیشتر مواجه می‌شود و در این میان اینکه چه جریانی از کاندیدا حمایت می‌کند مهم است.

دلیل این‌همه تردید برای اعلام حضور چیست؟

در قانون اساسی کشور رییس‌جمهوری اختیاراتی دارد و یک بخش مهمی از اداره کشور بر عهده اوست. در کنار رییس‌جمهوری و قوای مجریه، قوای دیگر طبق قانون اساسی اختیارات مهم دیگری دارند. قوه‌قضاییه اختیارات مهمی دارد، قوه‌مقننه اختیارات زیادی دارد، رهبری هم در راس همه اختیارات تعریف‌شده‌ای در قانون اساسی دارد. رییس‌جمهوری از ابتدا باید فکر روز بعد از پیروزی را بکند که می‌خواهد با نهادهای مختلفی کار کند و مشکلات کشور را حل کند. این از تعیین‌کننده‌ترین موضوعات است که هرکسی که می‌خواهد به این صحنه ورود پیدا کند، باید برای روز بعد از پیروزی هم فکر کند. خصوصا کسی که احتمال پیروزی برایش بیشتر است باید برای اداره کشور فکر کند. مردم انتظار دارند که وقتی او می‌آید مشکلی از مشکلات آنان برطرف شود؛ لذا من فکر می‌کنم خیلی از دغدغه‌های افرادی مثل آقای خاتمی دغدغه‌های بعد از مرحله پیروزی است. به همین دلیل هم هست که در حال محاسبه هستند که اگر بتوانند وارد بشوند چقدر می‌توانند گام‌های خوب بردارند و موفق بشوند. من با اینکه فکر می‌کنم برای تصمیم‌گیری در مورد کاندیدای جدید خیلی زمان را از دست داده‌ایم آن هم در شرایطی که جریان اصلاحات هیچ امکانی در اختیار ندارد و در مقابل رقبایی که میلیاردی پول دارند و بدون کمترین محدودیت قانونی با خیال راحت از همه منابع در اختیار استفاده می‌کنند، حالا تنها امکانی که برای کاندیدای جدید بوده فرصت و زمان بوده این هم از دست می‌رود و وضعیت سخت می‌شود اما به هر حال آقای خاتمی در هر مقطعی به تصمیم برسند بازهم تعیین‌کننده است که تا حد زیادی راهگشا باشد.

الو شرق ۸۸۹۸۶۸۳۸

sharghline@sharghdaily.ir

پیامک: ۳۰۰۰۴۶۹۹

● **جاده پرخطر مسجدسلیمان:** در هفته گذشته در قسمت کوهستانی جاده مسجدسلیمان و اهواز پنج‌تصادف رخ داد که به کشته و زخمی شدن عده‌ای از هموطنانمان منجر شده است. چرا مسوولان فکر اساسی برای باند دوم قسمت کوهستانی جاده مخصوص مسجدسلیمان و اهواز نمی‌کنند؟

شهروندی از مسجدسلیمان

● **برخی بی‌مزایای شغلی:** برخی از کارگران چاپخانه‌ها و مطبوعات، حق جذب دارند ولی بقیه از چنین مزایای شغلی‌ای محرومند و مگر یک حقوق خشک‌وخالی چیزی دریافت نمی‌کنند. چرا همیشه اینگونه است که برخی کباب می‌خورند و گروه دیگر دود کباب؟ اگر هست باید برای همه باشد و اگر نیست، برای هیچ‌کس نباشد. این خود نمونه آشکار فرق‌گذاشتن بین انسان‌هاست. از مسوولان سازمان تامین‌اجتماعی و وزارت کار تقاضا داریم این موضوع را پیگیری و آن را قانونمند کنند تا تبعیض بین افراد و کارکنان از میان برود.

علی از تهران

● **گره هزارپیچ:** بسته‌شدن ابتدای بزرگراه شهید محلاتی- پل‌آهنگ، به‌دلیل ساخت ایستگاه مترو، موجب ترافیک سنگینی در این منطقه شده است که در ساعات پیک، ماشین‌ها نه راه‌پیش دارند نه راه‌پس که اتومبیل را به پارکینگ خانه برگردانند و ناچار از توقف در «پارکینگ‌خیابان» هستند. از مسوولان راهنمایی و رانندگی و شهرداری تقاضای چاره‌اندیشی داریم.

فرخی‌پور از تهران

● از اینکه سایت روزنامه به‌روز است و می‌توان راحت آن را مطالعه کرد ممنونم. با توجه به هزینه‌های زیاد برای افرادی امثال من که هم دوست دارند «شرق» بخوانند و هم اینکه برای آنها سخت است که روزی هزارتومان بدهند خیلی خوب است. فقط از شما می‌خواهم که سایت را دوباره پولی نکنید.

● تمام کسانی که برای اولین‌بار پا به شهر اردبیل می‌گذارند بیش از هر چیزی یک نکته توجه آنها را جلب می‌کند و آن فرهنگ رانندگی نامناسب آن است به طوری که عبور کردن از خیابان برای انسان دشوار می‌نماید. از تمامی شهروندان و مسوولان این شهر توریستی تقاضا دارم نسبت به بهبود فرهنگ رانندگی آن اهتمام ورزند.

اسماعیل از اردبیل

● کارمند دولت هستم و به دلیل گرانی اجاره در داخل شهر به مرتضی گرد پایین‌تر از آزادگان و چسبیده به تهران نقل مکان کردم. مشکل ما آب است، آب شهری منازل قطع است و باید با تانکر آب بخریم به‌جز مساله هزینه زیاد نگران سلامتی بچه‌هایمان هستیم. لطفا مسوولان اداره آب و فاضلاب چاره‌ای در این مورد بیندیشند.